

ТАҚРИЗ

ба автореферати Элмуродова Давлатбӣ Анваровна дар мавзӯи «Масъалаҳои модарӣ дар оилаҳои нопурраи ҷомеаи муосири Тоҷикистон», ки барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D050100 – Сотсиология (6D050104 – Соҳтори иҷтимоӣ, ниҳодҳо ва равандҳои иҷтимоӣ) пешниҳод шудааст.

Тағйироти ҷомеа ва паҳншавии арзишҳои ҷаҳонишавӣ боиси пайдоиши муносибатҳои нави оилавӣ гардида, ба соҳтори анъанавии оила ҳамчун институти иҷтимоӣ таъсири назаррас мерасонанд. Дар муносибатҳои оилавӣ баробари дигаргуниҳои мусбат боз як қатор падидаҳои номатлуби оилавӣ, мисли паҳнгардии арзишҳо ва фарҳангӣ бегона, афзоиши босуръати ҳолатҳои қатъ гаштани ақди никоҳҳо ва ҷудошавии ҳамсарон, қаҷрафториҳо дар байни аъзоёни оила, заиф гардидани неруи иҷтимиоиқунонии оила, зиёд шудани шумораи оилаҳои нопурра ва модарони танҳо ба мушоҳида мерасанд. Маҳз чунин падидаҳои номатлуб боис гаштаанд, ки институти оила вазифаҳои асосӣ ва анъанавии худро иҷро карда наметавонад.

Диссертант қайд менамояд, ки яке аз падидаҳои оилавие, ки солҳои охир дар Тоҷикистон ботадриҷ паҳн мегардад, зиёд шудани шумораи модарони танҳо ва оилаҳои нопурра мебошад. Таҳлили натиҷаҳои таҳқиқотҳо нишон медиҳанд, ки дар сурати қатъ гардидани ақди никоҳ фарзанд ё фарзандон ба тарбияи модарони танҳо мемонанд ва оилаи нопурра пайдо мегардад. Пайдоиши оилаҳои нопурра ба дигар омилҳои иҷтимоӣ низ алоқамандӣ дорад, аммо дар ҳама ҳолат меҳвари асосии оилаҳои нопурраро асосан модарони танҳо ва фарзандони онҳо ташкил медиҳанд. Аксарияти модарони танҳо, ки занҳои ҷавон ҳастанд, пас аз ҷудо шудан аз шавҳарони худ таҷрибаи кофии ҳаёти мустақилона, малакаҳои тарбияи фарзандон ва қасбу ҳунар надоранд, ҳуқуку озодиҳо ва имтиёзҳои қонунии хешро намедонанд. Бо ин сабабҳо, онҳо ба

шароити нави ҳаёти худ зуд мутобик шуда натавониста, ба ҳолати ногувори равонӣ ва вазъи мушкили ҳаётӣ гирифтор мегарданд.

Лозим ба ёдоварист, ки муаллиф ҳангоми таҳлили мавзуъ мазмунӣ ба худ хоси илми сотсиолгияро ба кулли истифода бурдааст. Диссертант аз усулҳои гуногуни илмӣ (таҳлил, таркиб, индуксия, дедуксия, аналогия абстраксиякунонӣ ва ф.) истифода бурда, таҳлили муқоисавии андешаҳои муҳаққиқони гуногуни хориҷӣ ва ватаниро вобаста ба мавзуи тақризшаванда аз мавқеи хуби илмӣ баҳо додааст.

Дар маҷмӯъ автореферати диссертатсияи Элмуродова Давлатбӣ Анваровна дар сатҳи хуби илмӣ навишта шудааст. Ин як тадқиқоти муқаммал ва аслӣ доир ба мавзуи мубрами имрӯзаи ҷомеаи тоҷикистонӣ буда, бо таҳлилҳои илмии худ фарқ мекунад. Сохтори диссертатсия тибқи мақсад ва вазифаҳои он, инчунин талаботи таҳқиқоти муттасил ва мантиқӣ интихоб карда шудааст. Бобҳо ва зербобҳои диссертатсия бо дарназардошти усулҳои тафаккури илмӣ ва таҳқиқи мантиқӣ таҳия гашта, тамоми ҷанбаҳои мавзуро вобаста ба пешрафти илми сотсиолгияи замони муосир фаро мегиранд.

Муқаддимаи автореферат мубраммият, дараҷаи таҳқиқи мавзуъ, робита, мақсад ва вазифаҳо, объект, марҳила, макон ва давраи таҳқиқоти илмӣ, навғонӣ, аҳамияти назариявию амалии диссертатсия ва дигар паҳлӯҳои илмие, ки зикраш дар муқаддима ҳатмӣ мебошанд, дарбар мегирад.

Муаллифи диссертатсия тавассути мақола ва маърӯзахо дар конференсияҳои илмӣ-амалӣ ба маърази васеъи хонандагон пешниҳод намудааст, ки аз саҳми шаҳсии муаллифи диссертатсия шаҳодат медиҳад. Илова бар ин барои боз ҳам хуб нишон додани саҳми муаллиф дар навғонии илмии таҳқиқоти диссертационӣ ва нуқтаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешниҳодшаванда хело нозуқбинона, матраҳ гардидаанд.

Дар диссертатсияи Элмуродова Давлатбӣ Анваровна, чунин эродро баён менамоям: Дар зербоби якуми боби аввал пайванди мантиқии

масъалагузориҳо дурӯст ба роҳ монда нашудааст ва барои дарку фаҳми хонанда каме мушкил мебошад. Дар зербоби дуюм аз осорҳои илмии мутафакирони тоҷику форс кам истифода шудааст ва бештар муаллиф ба муҳақиқони хориҷӣ таваҷҷуҳ намудааст.

Новобаста аз эроди пешниҳодгардида ва тавсияе, ки болотар зикр кардем, дар маҷмӯъ муҳтавои автореферати диссертатсияи муҳаққикро кам намегардонанд ва мазмуни илмии мусбии авторефератро тағиیر намедиҳанд, зоро онҳо хусусияти ҷузъӣ доранд.

Дар маҷмӯъ, аз мазмуни автореферати диссертатсия бар меояд, ки тадқиқоти диссертационии Элмуродова Давлатбӣ Анваровна кори илмии мустақилона буда, хулоса ва пешниҳодҳои он мантиқан дуруст ва илман асоснок гардида, ба анҷомрасида мебошанд.

Аз таҳлилу омӯзиши матни пурраи автореферат, чуни бояд хулоса кард, ки он ба талаботи Тартиб додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдик шудааст ҷавобғӯ буда, муаллифи он Элмуродова Давлатбӣ Анваровна бошад, сазовори дарёftи дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D050100 – Сотсиология (6D050104 – Соҳтори иҷтимоӣ, ниҳодҳо ва равандҳои иҷтимоӣ) мебошад.

Муқарриз:

Доктори фалсафа, профессори кафедраи
онтология ва назарияи маърифти
Донишгоҳи Миллии Тоҷикистон



Маҳмадизода Н.Д.

Имзои Н.Д. Маҳмадизодаро тасдик мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо ва корхои махсуси
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон



Тавқиев Э.Ш.

01.11.2023